

FESTES DE Sant Pere 2024

*del 15 de juny
al 7 de juliol*

Ajuntament
d'Andratx

Estimats andritxols
i andritxoles,

Un any més arriben les festes patronals de Sant Pere amb l'inici de l'estiu al nostre municipi. Per a mi és un autèntic honor poder convidar-vos a participar en el conjunt d'activitats que hem preparat per a tots vosaltres.

Activitats per gaudir en família i amics.

Com cada any hem preparat el programa de festes en honor al nostre patró, Sant Pere i amb il·lusió perquè tothom que vulgui hi pugui participar. Un programa replet de torneigs, tallers, activitats infantils, cultura, revetlles...

2

A més, vull fer un agraïment especial a les penyes d'Andratx que any rere any col·laboren perquè les festes de Sant Pere no deixin indiferents a ningú. Tenim clar que sense la seva involucració les festes no serien iguals. Moltes gràcies!

En nom de tot el meu equip de Govern vos volem desitjar unes bones festes de Sant Pere, unes festes on no ens oblidem del civisme i del respecte cap als nostres carrers i veïnats. Durant aquests dies ampliarem el servei de neteja per tenir Andratx en les millors condicions.

Vos convidam a tots a participar a les nostres festes, uns dies plens de germanor i alegria.

Visca Andratx! Visca Sant Pere!

Queridos andritxols
y andritxolas,

Un año más llegan las fiestas patronales de Sant Pere con el inicio del verano en nuestro municipio. Para mí es un auténtico honor poder invitaros a participar en el conjunto de actividades que hemos

preparado para todos vosotros. Actividades para disfrutar en familia y amigos.

Como cada año hemos preparado el programa de fiestas en honor a nuestro patrón, Sant Pere y con ilusión para que todo el mundo que quiera pueda participar.. Un programa repleto de torneos, talleres, actividades infantiles, cultura, verbenas...

Además, quiero hacer un agradecimiento especial a las peñas de Andratx que año tras año colaboran para que las fiestas de Sant Pere no dejen indiferentes a nadie. Tenemos claro que sin su involucración las fiestas no serían iguales. ¡Muchas gracias!

En nombre de todo mi equipo de Gobierno os queremos desear unas felices fiestas de Sant Pere, unas fiestas donde no nos olvidemos del civismo y del respeto hacia nuestras calles y vecinos. Durante estos días ampliaremos el servicio de limpieza para tener Andratx en las mejores condiciones.

Os invitamos a todos a participar en nuestras fiestas, unos días llenos de hermandad y alegría.

¡Viva Andratx! ¡Viva Sant Pere!

Dissabte 15 Sábado

9 h **Torneig de petanca****Torneo de petanca**

Organitza - Organiza: Club Petanca Atlético de Andratx

Lloc - Lugar: Pistas de petanca junto al centro de salud (C/ Son Lluís)

10 h **Torneig Nacional de Gimnàstica Rítmica****Torneo Nacional de Gimnasia Rítmica**

Organitza - Organiza: Club de gimnàstica "Es Vinyet"

Lloc - Lugar: Palau Municipal d'Esports

Diumenge 16 Domingo

9 h **XXXI Volta a Sa Dragonera amb piragua****XXXI Vuelta a Sa Dragonera en piragua**

Organitza - Organiza: Voltors-OJE

Lloc - Lugar: Platja de Sant Elm

Dilluns 17 Lunes

20 h **Inici del torneig de futbol sala****Vila d'Andratx****Inicio del torneo de futbol sala Vila de Andratx**

Lloc - Lugar: Poliesportiu Es Vinyet

Polideportivo Es Vinyet

Organitza - Organiza: Club Racing Andratx

Dimarts 18 Martes

19 h **Exhibició de karate a càrrec del****Club Kifudo Andratx****Exhibición de kárate a cargo del Club Kifudo Andratx**

Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

19:30 h **I Edició torneig de dòmino**

I Edición torneo de dómino

Lloc - Lugar: Bar Olímpic

Inscripcions fins el 17/06/2024 a les 19h

Inscripciones hasta el 17/06/2024 a las 19h

Organitza - Organiza: Falin - Paco

Dimecres **19** **Miércoles**

19:30 h **Torneig individual de Dards 301**

Torneo individual de Dardos 301

Lloc - Lugar: Bar Olímpic

Dijous **20** **Jueves**

20 h **Torneig de Dards 501**

Torneo de Dardos 501

Lloc - Lugar: Bar Ca Na Tonieta

21 h **Concert final de curs Escola de Rock**

Concierto final de curso Escuela de Rock

Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

Divendres **21** **Viernes**

17 h **Concert de fi de curs dels alumnes de l'Escola de Música**

Concierto de fin de curso de los alumnos de la Escuela de Música

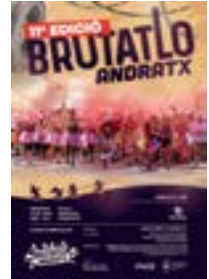
Lloc - Lugar: Teatre de sa Teulera/Teatro de sa Teulera

18:30 h **VI Brutatló Kids**

Lloc - Lugar: Recinte/recinto pipican

Dissabte **22** Sábado

18 h **XI Brutatlo Andratx**
 Lloc - Lugar: Palau Municipal d'Esports
 Hi haurà servei de bar
 Habrá servicio de bar

Diumenge **23** Domingo

A partir de les/las 18 h: **Mercat de Sant Joan**
Mercado de Sant Joan
 Lloc - Lugar: Av. Gabriel Covas
 Actuació - Actuación: Chicken Sisters

20 h **Gala Folklòrica**
Gala Folklórica
 Lloc - Lugar: Clastra de l'Ajuntament
 Clastra del Ayuntamiento
 Organitza - Organiza: Aires d'Andratx

5

Dilluns **24** Lunes

18 h **Exposició Mestresses de Casa**
"Barrejats i Llatre"
Exposición Mestresses de Casa
"Barrejats i Llatre"
 Lloc - Lugar: Casal Can Riera
 Acompanyats de/acompañados de la banda de música Allegro

18:45 h **Exposició de pintura d'alumnes de Pintura**
de l'Escola d'Adults d'Andratx
Exposición de pintura de alumnos de
Pintura Escuela de Adultos de Andratx
 Lloc - Lugar: Sala de plens de l'Ajuntament
 Sala de plenos del Ayuntamiento

Exposició seleccionats

Exposición seleccionados:

Premi/premio Josep ventosa, pintura

Premi/premio Rafel ferrer, fotografia/
fotografía

Lloc - Lugar: Sala de plens de l'Ajuntament
Sala de plenos del Ayuntamiento

19 h **Lectura del pregó de festes a càrrec
de María Luisa Galindo Martínez**

**Lectura del pregón de fiestas a cargo de
María Luisa Galindo Martínez**

Lloc - Lugar: Terrassa Barba-Roja
Terraza Barba-Roja

A continuació/a continuació: **Acte nomenament de fills il·lustres
d'Andratx**

**Acto nombramiento de hijos ilustres de
Andratx**

6

Fill il·lustre d'Andratx/ Hijo ilustre de Andratx: Sr Jaume Bover Pujol
Filla il·lustre d'Andratx/ Hija ilustre de Andratx: Sra Catalina Mayol Morey
(Sor Lucia)

A continuació/a continuació: **Presentació Madones**

Presentación Madones

20 h **Ballada Escoleta Aires d'Andratx**

Actuación Escoleta Aires d'Andratx

Lloc - Lugar: Terrassa Barba-Roja
Terraza Barba-Roja

A continuació/a continuació: **Vino Español**

Inici del torneig de tennis Sant Pere 2024

Inicio del torneo de tenis Sant Pere 2024

Lloc - Lugar: Poliesportiu Es Vinyet
Polideportivo Es Vinyet

20 h **Nit Jove**

Lloc - Lugar: Poliesportiu Es Vinyet
Polideportivo Es Vinyet

Dimarts **25** **Martes**

17 h **Torneig tennis taula**
Torneo tenis mesa
 Torneig Especial 10è Aniversari
 Torneo Especial 10º Aniversario
 17 h infantil i/y 18h adults/adultos

Organitza - Organiza: Andratx Tennis Taula
 Lloc - Lugar: Poliesportiu I.E.S Baltasar Porcel
 Polideportivo I.E.S Baltasar Porcel

18.00 h **Presentació de la XXIX pujada al castell de Son Mas**
Presentación de la XXIX de la subida al castell de Son Mas

Lloc - Lugar: Sala de plens de l'Ajuntament
 Sala de plenos del Ayuntamiento

20 h **Presentació del llibre/presentación del libro POEMAS DE AGUA d'Andreu Jaume**

Lloc - Lugar: Sala de Plens de l'Ajuntament
 Sala de Plenos del Ayuntamiento

Presentat/presentado por el escritor Andreu Jaume, el editor Román Piña y Rafel Oliver Grammatico

22 h **Cinema a la fresca/Cine a la fresca**
 Pel·lícula/película: MOMIAS
 Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

Dimecres **26** **Miércoles**

19 h **Rifa benèfica Penya Caribenya**
Rifa benéfica Penya Caribenya
 Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

20 h **Torneig de truc**
Torneo de truc
 Lloc - Lugar: Bar parada

22 h **Nit d'humor**
Noche de humor
 Actuació - Actuación: Jaime Gili
 Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

Dijous **27** Jueves

- 19 h **Exhibició Natació Sincronitzada**
Exhibición Natación Sincronizada
 Lloc - Lugar: Palau Municipal d'Esports
- 20 h **Torneig de truc**
Torneo de truc
 Lloc - Lugar: Bar Parada
- 22 h **Concert Orgull LGTBIQ+**
Concierto Orgullo LGTBIQ+
 Lloc - Lugar: Plaça Espanya/Plaza de España
 Actuació - Actuación: Crazy Fuck

Divendres **28** Viernes

- 19 h **Exhibició Gimnàstica Rítmica**
Exhibición Gimnasia Rítmica
 Lloc - Lugar: Palau Municipal d'Esports
- 19:30 h **Corre penyes**
Corre peñas
 Trobada de les penyes del municipi amb xaranga
 Encuentro de peñas del municipio con charanga
 Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España
- 20 h **Torneig de pòquer**
Torneo de poker
 Lloc - Lugar: Bar Parada
- A partir de les/ las 21:30 h: **Concert de Penyes/Concierto de Peñas**
 Nit de rock/noche de rock
 Lloc - Lugar: C/ Mallorca
 Actuen - Actúan: Arrock brut
 Hell sin Juan

- 22:30 h **Nit Caribenya/Noche Caribeña**
 Lloc - Lugar: C/ Conquistador
 Actuen - Actúan: Bosc

21:30 h **Revetlla/Verbena**
 Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España
 Actuen - Actúan: Orquesta Maritim
 Tomeu Peña y Orquesta Géminis
 Estación de Sonido
 La Canción del Verano
 Dj Gaspar Sampol

Dissabte **29** **Sábado**

9 h **Torneig de bàsquet 3 vs. 3**
Torneo de básquet 3 vs. 3
 Organitza - Organiza: C.B Andratx
 Lloc - Lugar: Palau Municipal d'Esports

10:45 h **Trobada d'autoritats i missa de Sant Pere**
Encuentro de autoridades y misa de San Pedro

Ofrena i ball de l'oferta
Ofrenda i baile de la oferta

9

Aperitiu popular en acabar la missa
 Aperitivo popular al terminar la misa
 Lloc - Lugar: Església Santa Maria d'Andratx
 Iglesia Santa Maria de Andratx

A partir de les/ las 16h: **"Tardeo Caribeño"**
 Amb l'actuació de/con la actuación de Dj's
 Lloc - Lugar: C/ Conquistador

18 h **Verificacions cotxes pujada Castell de Son Mas**
Verificación coches subida Castell de Son Mas
 Lloc - Lugar: Ajuntament d'Andratx
 Ayuntamiento de Andratx

A partir de les/ las 22 h: **Concert de les penyes**
Concierto de las peñas
 Actuen - Actúan: The Little Kiss
 Boffies Mails
 Lloc - Lugar: C/ Mallorca

22 h **Revetlla**
Verbena

Actuen - Actúan: Jaime Guardiola
Orquesta Hawaii

Hi haurà un punt d'informació i seguretat al cap de cantó de Plaça d'Espanya amb C/ Baltasar Porcel.
Habrá un punto de información y seguridad en la esquina de Plaza de España con C/ Baltasar Porcel.

Diumenge **30** Domingo

10

9 h **XXIX pujada Castell de Son Mas**
XXIX subida Castell de Son Mas

Lloc - Lugar: Rodona Ajuntament
Rotonda Ayuntamiento

11 h **Actuació infantil**
Actuación infantil

Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

12 h **Exposició de vehicles antics**
Exposición de vehículos antiguos

Organitza - Organiza: Classics Riders Andratx
Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

13 h **Concurs de paelles**
Concurso de paellas

Inscripcions fins el/inscripciones hasta el 28/06/2024 a: festes@andratx.es
Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

16 h **Entrega de trofeus dels torneigs de les festes**
Entrega de trofeos de los torneos de las fiestas

19:30 h **Paloma Antonio Minero**

(Beguda tradicional de Elx de la Serra/
Bebida tradicional de Elche de la Sierra)

Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

20:30 h **Pa amb oli per a la Gent Gran d'Andratx**
Pa am boli para la "Gent Gran"
de Andratx

Lloc - Lugar: Plaça d'Espanya/Plaza de España

Música a càrrec/ a cargo de: Roberto Coll

Diumenge **14** **Domingo**

10 h a 17 h **Mulla't per l'Esclerosis Múltiple**

Lloc - Lugar: Piscines poliesportiu Es Vinyet
Piscinas polideportivo Es Vinyet

PREGÓ DE FESTES SANT PERE 2023

Bona tarda a tothom, Sra. Batlessa, Srs. Regidors, amics, veïns i veïnes d'Andratx, siau tots benvinguts.

Abans de començar, agrair a l'Ajuntament l'honor d'haver-me escollit per pronunciar el pregó de les Festes de Sant Pere 2023.

Però, i perquè quedi en acta, vull deixar clar que jo mai vaig postular per ser mereixedor d'aquest honor i tampoc veig el motiu ni la causa per haver-me escollit per ser el pregoner de les festes patronals del meu poble.

Si les coses surten malament o com no tocarien, serà responsabilitat única de les dues persones que m'ho proposaren i em convenieren. Al contrari, si surten bé, el mèrit serà exclusiu del pregoner.

Al llarg de la nostra vida tots tenim un temps que idealitzam. Un temps que recordam amb nostàlgia, però no tristesa. Per això vull compartir amb tots vosaltres les vivències d'aquell temps, que coincideix amb la meua infantesa, i reivindicar un trosset del nostre estimat Andratx, en el passat ple de vida.

De l'adolescència i de la resta ja en xerrarem a un proper pregó. Onze legislatures, quinze batles, un centenar de regidors, i totes les històries bones i dolentes que han passat en aquests darrers quaranta anys a Andratx i al seu Ajuntament, donen per molt.

I aprofit el moment per saludar i donar les gràcies a tots els companys i regidors amb els quals he disfrutat, patit i he fet feina tots aquests anys. Alguns com de la família i la resta tots amics, que ningú ho dubti. Amb un record molt especial i el meu homenatge a tots aquells que ens deixaren abans d'hora, i que no oblidam

El pregó de Sant Pere 2023 du per títol "" LA HISTÒRIA DE L'AIXÒ ERA ..."

Vaig néixer ben començada la segona meitat del segle XX. Els que nasqueren en aquells anys vàrem ser l'avançada del que després es coneixerà com el "baby boom", finals del

cinquanta i dècada dels seixanta. Vos puc ben assegurar que aquelles anyades varen ser les millors del segle, i per damunt de totes la del 1958. Sobre aquest fenomen, els dels "boomers" s'ha escrit moltíssim, hi ha multitud de teories que pretenen explicar el perquè es produí. Per a mi la circumstància principal i mare de totes les altres és que la gent tenia unes ganes infinites de viure, amb tot el que això significa. N'hi ha una altra que els sociòlegs només anomenen de pas, però digna d'un estudi més profund, la televisió no havia arribat a totes les cases i les nits eren molt llargues.

Era un temps que els anys encara tenien 4 estacions diferenciades, hivern, primavera, estiu i tardor.

L'hivern era temps de foscor, de molt de fred i boires, dies de bassiots, horabaixes sense poder sortir a jugar al carrer, foc i caliu, de nasos amb la punta vermella, de dits sempre gelats, renou de ma mare quan tornava a casa amb les sabates plenes de fang, d'anar amb mon pare qualche diumenge a l'hipòdrom de Son Pardo a veure les carreres de trotons amb aquella Lambretta 150 cc., matrícula quaranta-set mil i busques ... i sense casc.

L'estiu era alegria, dies sense escola, mosquits, paparres i paparró, grills, cigales, collites interminables, polls d'ametller, suades, de banys amb ma mare al Port a la platja de Ses Bassetes o davant d'Es Tancat, i de qualche diumenge d'anar a nadar a Es Camp de Mar i dinar després sota els pins. Però el moment més bo de l'estiu, era quan cada dia a l'hora de sa siesta, escoltava la paraula "heladoooo". Era la crida de l'amo en Baltasar, un home petit i somrient, que amb aquell carretó de color vermell anunciava i venia gelats pels carrers del poble. Dormia poc esperant el moment del gelat, era boníssim.

I entremig dues estacions més. La primavera que anunciava l'arribada del bon temps, el mes de Maria amb l'obligació de dur flors a l'escola i la tardor premonitòria altra vegada de l'arribada del fred. L'única cosa bona era

anar a cercar esclata-sangs amb mon pare per sa Torrenova, Ses Bases, S'Evangèlica, Cala d'Egos, i tants de llocs més. Si en trobàvem lliuem els paners passant per davant C'an Gasparoto i pel Carrer Major, si la cosa havia estat magre, procuràvem arribar a casa sense fer massa renou, i amb els paners plens d'estepa.

Els meus pares foren en Francisco, de malnom, de C'as Cotxer, i na Margalida, de Sa Vinya, encara que ella deia que no sabia el motiu, perquè a ca seva mai hi havia hagut cap parra.

El pare ja nascut a Andratx, era fill d'uns dels primers immigrants arribats a Andratx l'any 1921, de procedència Malaguenya, per això jo tenc aquesta gràcia i aquest salero; i la mare d'Andratx i amb ascendència Calvianera. Dues persones treballadores fins al darrer extrem, meravelloses, carinyoses, molt estimades, els millors pares del món.

Encara que els primers anys de vida els vaig passar al Port Andratx. Els records que guard són els de viure al número 5 del carrer De la Cruz, avui de Sant Joan, un carreró al devora de l'antiga Cúria amb dos accessos, un pel Carrer Major i l'altra a peu pel carrer Jaime Ferrer, avui de Pedro Ferrer. Un carreró on no passava cap vehicle, però a vegades sí qualque carro a descarregar llenya de pi per cremar al forn d'en Sebastià Mateu.

Als matins, ben prest, el barri era envaït per una olor meravellosa, de barres i pans, i com diria en Talvio "de coques de verdura de sola cruixent i de cocarrois amb la cresta lleugerament socarrimada". I és que just al devora, al carrer Major, hi havia dos forns, el de l'amo en Sebastià Mateu i el forn de sa Balandra, o de C'an Guiem Saca. Per Pasqua s'hi afegien a més les olors dels rostits de mé o de cabrit, de panades i de crespells.

La meua infància va ser un temps feliç, tenia tot el que podia desitjar, jugava al carrer sense perill, anava i venia tot el dia de ca nostra a la casa de la meua padrina Maria, que vivia al carrer San Bartolomé, i sinó a la casa dels meus tios Miquel i Maria al carrer Antonio Mulet. Com era fill únic tots els regals que em feia el tio Joan eren per a mi. Tot això va aca-

bar quan a set anys, un bon dia de setembre, vaig veure a ma mare que pujava a un taxi i em deia adeu amb la mà. Madò Maria Vidala em digué que anaven a cercar la cigonya, no vaig entendre res, n'hi va haver de llàgrimes.

Al cap d'uns dies tornà amb una nina petita, amb uns cabells molt negres, era la meua germana Maria. A partir d'aquell moment els privilegis dels quals podia gaudir varen passar a ser només del 50 per 100, o menys. Tot el que em deia la padrina sempre acabava amb aquestes paraules "Alerta amb sa nina". Però vos puc assegurar que sa nina ho va passar molt pillo amb mi.

Els nins eren nins, la infància i la innocència duraven més anys que ara. Durant tota la infantesa els al·lots anaven en calçons curts tot l'any, fes fred o fes calor, a l'estiu els calcetins eren de cama curta i a l'hivern, perquè no passéssim fred, de cama llarga per sota dels genolls, els diumenges per anar més mudats de rombos de colors. La senya d'identitat de què ja no érem nins era el dur calçons llargs. La roba durava i durava, aquesta era una altra de les característiques d'aquell temps, abans de donar-la en desús, tenia doble i alguna vegada triple vida. La roba era cara i es feia servir tot el temps que es podia.

El mateix passava amb els útils diaris. Els plàstics encara no havien envaït les nostres vides. Per anar a comprar tothom utilitzava senalles de corda i els aliments es protegien amb paper de diari o de paper d'estressa. La llet, el vi, i qualsevol líquid es venien a granel i es recollien amb botelles de vidre que es reutilitzaven les vegades que fes falta. Encara més, hi havia companyes de recollida de vidre, per cada botella recollida ens donaven uns cèntims, les millors eren les botelles de champan, ens donaven un o dos cèntims mes. Altres vegades el que es recaptava anava al Domund. En aquest cas els doblers es dipositaven dins unes huches amb la imatge d'un nin africà, xinès o indi, però no indi de la Índia, sinó indi americà com el de les pel·lícules de l'oest, amb el cap ple de plomes; la persona que havia dissenyat l'indi devia ser molt aficionada a les pel·lícules de vaquers.

Era un temps en què no hi havia Servei de Netja dels carrers, era normal que ses madones

de la casa cada matí garrassin davant ca seva, garraven sa carrera amb molta cura. Record els carrers sense asfaltar, amb pols, però nets. El servei de la recollida de fems, era molt primitiu, amb carro. Era normal que a les cases, i principalment a les de fora vila hi hagués un femer, avui dia li han donat el nom de "compostera". No es tudava res.

Als pares se'ls tractava de VOS, en castellà de usted, mai de tu. I al mateix passava amb les persones majors, i si ja eren més grans de "L'AMO" o de "MADONA".

Tots els nins i nines coneixíem unes regles no escrites, molt senzilles, que devíem complir i respectar:

Regla Primera.- Els pares són les persones que més t'estimen, sempre tenen raó, tot el que fan és pel teu bé, has d'escoltar-los sempre perquè son els que manen, i també als teus tios, padrins i gent major, sobretot als teus mestres. I procurar sempre ser educat i obedient.

Regla Segona.- L'incompliment de la regla primera durà sempre aparellat els càstig que pertoqui. Mentre es decideix quin càstig posar es podrà fer ús de s'espardenya, (en el meu cas no va ser necessari, però amenaces com ¿Que m'he de llevar s'espardenya?, moltes,). Les espardenyes varen ser el millor mètode educatiu de reforç d'aquell temps, corregien a l'instant, l'efecte era immediat, era el més utilitzat per les mares. Quants de nins recapacitaren i tornaren al bon camí gràcies a elles.

Regla Tercera.- En aplicació de la regla primera, el càstig impositat sempre serà el correcte.

Les regles tenien un afegitó "Quan siguis gran ja ho entendràs".

Som gran, i vistes com van les coses d'avui en dia, aquest afegitó i totes les regles han perdut vigència, jo crec que ara és tot el contrari. Les espardenyes actualment només serveixen per caminar, fins i tot podrien ser contràries a la Constitució.

Tots estàvem al corrent de tots, ses portes de les cases estaven sempre obertes. Sabíem que era l'hora de dinar o sopar perquè els carrers s'omplien d'olors de guisats i de frits, de crits i de renous. Des de l'interior de les cases ens

donaven les ordres, a sopar, a dinar, ¿Que has fet els deures?, o per endins que ja està bé de jugar per avui.

Un temps que no hi havia telèfons mòbils (i dels altres ben poquets), ni internet, ni videojocs, ni facebook, ni instagram. No els coneixíem, i tampoc ens feien falta. Quan ens reuníem ho fèiem mirant-nos a la cara i xerràvem sense que cap aparell ens distraigués. Quedàvem amb els amics a una hora determinada, si arribaves d'hora perfecte, si no paciència i te'n tornaves a casa.

Ens podíem perdre hores i hores sense dir on anàvem. Però quan arribàvem a ca nostra les nostres mares sabien on havíem estat, i el més estrany de tot, el que havíem fet. Hi havia un servei de missatgeria molt eficient que no necessitava antenes ni torres repetidores.

Pel nostre bé, havíem de procurar que cap persona gran ens digués aquelles paraules de "ja sé qui ets, t'he conegut, ja ho diré a ton pare quan el vegi", perquè sempre passava que mon pare també ja ho sabia quan arribava a casa, tot un misteri.

Després he pogut entendre que aquest comportament és el propi d'una societat que es protegeix a si mateixa, donat que tots els seus membres es coneixen. El que li passa a un dels seus membres repercuteix al grup sencer, tots se senten responsables.

En jugar al carrer ens omplíem de pols. Molts de carrers encara estaven sense asfaltar i sense voreres, tornàvem enfarinats. Pels carrers es podien veure carros tirats per mules o someres, cavalls pocs, anant o tornant de la feina, carregats de sacs, eines, o buits, amb l'amo assegut sobre un sac de ràfia, o penjat d'un dels braços del carro. Sovint, sota el carro i enganxat per una cadena hi anava un ca, quasi sempre pastor mallorquí, negre, sense remugar, mirant cap a un costat i cap a l'altre, resignat.

Record el Carro de la Carn, el mateix que hi ha a fora, a la clastra de l'Ajuntament, passar pel Carrer Major carregat amb la carn de l'animal o animals que acabaven de matar a s'escorxador municipal que hi havia al camí de Son Vic, a la carretera del Port. La carn es repartia per les carnisseries del poble, deixant

al seu pas una olor dolça, penetrant, i qual-que vegada una reguera de sang, a l'estiu una processó de mosques l'hi anava al darrere. La refrigeració i els furgons isoterms encara no havien arribat, l'única refrigeració que coneixíem era la que fabricava l'amo en Llorenç de sa Fabrica des Gel. El producte era el que ara es diu " de proximitat, de kilòmetre zero".

I el mateix passava amb moltes de les verdures i fruites, moltes eren dels horts del Terme, de Ca'n Rostit, de Son Esteva, de Son Enseñyat, etc, etc.

Els nins i nines anàvem a parvulitos al col·legi de Ca Ses Monges del carrer Sallent, avui Centre de Dia i Escola d'Adults, amb Sor Maria del piano, que donava classes de dibuix al primer pis, i Sor Maria de ses Injeccions.

Ja de més grans, els nins anàvem a l'Escola Graduada del Collet Roig, anyes abans Corté dels soldats d'Infanteria de Marina, al final Guarderia Municipal i a l'actualitat edifici deruït.

A l'Escola Graduada teníem de mestres als sempre recordats D. José Bonet (Don Pep des Sifons), Don Pedro Porcel (Don Pedro des Pisos), Don Pedro Matas, Doña Antoñita, Don Onofre. A les classes érem 50 ó 60 nins, junts hi podia haver dos i fins a tres cursos, encara no es sabia el que era lo del "numerus clausus". Apreníem, jugàvem, rèiem i ens divertíem. Amb alumnes molt especials com en Pedrote, era el "chivo expiatorio" de tots els càstigs, però és que, si no sortia l'autor, ell es presentava com a voluntari, tenia un cor que no li cabia al pit. Els mestres li tenien una estimació molt especial.

Per culpa d'ell molts de nins vàrem tenir un dels primers traumes existencials. Un bon matí ens va fer saber a una classe sencera de D. Pedro des Pisos, que els nins no els duia la cigonya de Paris, sinó que sortien de la panxa de ses mamàs, tal qual; el trauma repetesc, va ser gros. En aquell moment vaig entendre la fuita de ma mare aquell mes setembre, per anar a cerca la cigonya, clar!

A l'hora del recreo, sota un porxo que hi havia a l'esplanada pujant cap a l'Escola Graduada es repartia llet als nins. Llet en pols que els mestres havien fet bullir dins una olla molt

gran, i que tots havíem de beure, o fèiem que la bevíem, altres dies tocava formatge.

A vegades, quan estàvem tots els nins al pati, cantàvem unes cançons molt rares, de gent major, deien, no sé qué de muntanyes i de banderes. Amb el temps passaren de moda.

Els nostres pares ens educaven, formaven, i ens inculcaven valors. A l'escola anàvem a aprendre i a estudiar.

Els diumenges, missa d'onze. Les nines seien a l'església als bancs de la dreta i els nins als bancs de l'esquerra, mai mesclats. A l'entrada es passava llista dels assistents. Al dilluns, a l'escola, es llegia en veu alta els que no hi havien anat, i es demanaven explicacions. No vós podeu imaginar les excuses que es donaven. Jo crec que els mestres ho feien per veure fins on arribava la capacitat d'inventiva nostra.

Els horabaixes anava a classes de repàs amb na Magdalena "Cosineta", una gran mestra i millor persona. Els repassos es feien a ca seva. Si ens havia de castigar, ho feia manant-nos a la cuina, bona cosa, i allà madò Francisca, la seva mare, ens preguntava ¿ninet o nineta que has berenat? Sempre ens queia un tassó de llet amb alguna galeta.

I a classes de música amb D. Pedro des Pisos, ens ensenyava solfa i apreníem a tocar un instrument, en el meu cas la bandúrria, altres el llaüt. Mentrestant la seva dona madò Margalida ens escoltava des del menjador.

Tocàvem als actes oficials, en férem un a Sa Societat amb una gran quantitat de públic, tenguérem un gran èxit. Vàrem tocar totes les cançons que havíem après, però amb la cançó "Muñequita linda, de cabellos de oro, de dientes de perla, labios de rubí" la gent es fa posar dreta i no va aturar de fer mamballetes. Ens felicitaren fins i tot les autoritats presents.

I és clar que teníem Sanitat i Servei Metge, no teníem PAC ni Centre de Salut, però sí un servei mèdic de primera. Teníem a Don Gaspar Pujol Moner, es metge de Sa Font, i al metge de C'an Colomar, Don Francisco. El metge nostre era Don Gaspar. No tenia horari per visitar als malalts perquè aquest era tot el dia, tant li era venir al matí, l'horabaixa o pel

capvespre, i si era necessari les vegades que fes falta. Arribava amb aquell Seat 600, dels primers que circularen per Andratx i sent ses seves potades pujant s'escala de ca nostra dient allò de "i el malalt com es troba avui". Els més majors recordareu aquella caixeta de metall on duia l'aparell per posar les injeccions, el mateix aparell i les mateixes agulles per a tots els malalts. Obria la caixeta amb aquell renou metàl·lic, mullava amb alcohol l'interior i donava foc. L'esterilització es feia davant els nostres ulls amb alcohol de 96 graus, mai de menys graduació, i l'alcohol cremava amb aquella flama blava i transparent. I jo sense perdre de vista aquelles agulles, grosses, brillants, enormes. L'alcohol sempre anava a compte del malalt.

Si necessitàvem anar per una urgència al consultori, aquest era a ca seva, al carrer General Franco, avui de Juan Carlos I, casal també derruït. I mentre esperàvem, la seva dona, Doña Munda, ens donava conversa.

Si la cosa ja era més greu, doncs havíem de partir cap a Palma, a l'Hospital de Son Dureta que s'havia inaugurat uns anys abans, el 1955. Anàvem amb s'Auto de Passatge, un autobús que tenia la seva parada al mateix carrer General Franco, i a Palma al Passeig de la Rambla, allà el despatx de bitllets es feia on ara hi ha la tenda de música Musical Via Roma. L'auto de passatge només feia dos viatges al dia, un d'anada al matí i un de tornada al capvespre.

Per cert, la parada del Passeig de la Rambla estava devora una tenda d'antiguitats, molt anomenada i coneguda pels Andritxols. Aquesta tenda, el rector de l'Església d'Andratx i la imatge del nostre Patró Sant Pere varen tenir una relació comercial intensa, però curta.

Si la urgència del malalt era molta s'agafava un taxi; no hi havia ambulàncies, cotxes particulars pocs.

Si el malalt moria abans d'hora, sense saber de què, es deia que havia mort d'un mal dolent, i punto, ja no hi havia remei i no se cercaven més explicacions.

També teníem practicant i comara, la Sra. Catalina Noguera. Molts de nadons encara

venien al món a les cases particulars, i repetesc gràcies a n'en Pedrote vàrem entendre perquè a vegades aquesta senyora visitava les cases fora d'hora, i sense haver vist cap cigonya donant voltes per damunt la casa, quan sortia s'escoltava el plor d'un nadó.

Si la lesió consistia en esquinços, cops per caigudes, ossos trets de lloc, no importava anar a què ens fessin cap radiografia, ni visita metge, sinó que visitàvem a madò Baltàna. Una doneta que vivia davant sa Taulera, donava massatges i fregues, feia un malé, però en dos dies estàvem curats. Sempre em fixava que de tant de donar massatges tenia els dits polzes de les mans plans i doblegats.

Si el mal era un empatx o mal de ventre, la padrina em posava damunt la panxa una fulla de figuera de moro calenta, xapada per la meitat. Sant remei.

No sé si vos heu fixat, però sempre estic xerrant de nins, mai de nines, les nostres vides estaven molt diferenciades, mai ens mesclàvem. Així que amb 8 ó 9 anys poc vos puc xerrar d'elles. Després ja si, amb tretze o catorze anys era una altra cosa, ja sabia trobar les diferències.

Idò bé, els nins jugàvem amb el que teníem més a mà, a canicas, a bot piola, als quatre cantons, al corre corre, a tocar portes, o simplement amb un palo fent retxes a terra. A vegades érem cruels entre noltros mateixos, les accions eren reals mai virtuals, de manera que les batalles i les guerres les organitzàvem i protagonitzàvem noltros.. Es formaven dos bàndols, els nins de Sa Plaça contra els nins de Sa Planeta/Pou Amunt. Ens citàvem al camp de batalla, que no era altra que la pujada del cementeri. Uns es posaven al costat dret, que era la part més alta, li dèiem sa Muntanyeta; i l'altre bàndol al costat esquerre, a la part de dalt del Pou Amunt, que era la part més baixa. I es donava s'atús, pedrada va i pedrada ve els uns contra els altres, n'hi havia de cabronets que tiraven amb tiraxines. Traus, cops, caigudes i també qualche braç romput, però no importava, les baixes i els ferits són normals a qualsevol guerra. A la batalla següent els bàndols canviaven de costat i la venjança era terrible. Quan la batalla acabava, els bàndols i els guerrers es barrejaven

i com si res, tan amics. A vegades les batalles acabaven de sobte, sense que hi hagués ni guanyador ni perdedor, el motiu no era altra que l'aparició de qualque pare o persona major dient allò de "T'he conegut, ja sé qui ets" o pitjor, d'una mare fent ús ja directament de la regla segona que he enunciat abans, la de s'espardenya. Quina escampadissa de nins, era el "sálvese quien pueda".

Tant de bo pogués passar una cosa així a les guerres d'avui en dia, amb un parell d'espardenyades s'acabarien totes.

També teníem festes, no moltes, menys que ara, però com desitjàvem que arribessin i com les disfrutàvem.

N'hi havia una que si se celebrava cada setmana. Era la d'anar el diumenge al cine, primer acompanyat de ma mare i després tot sol, al meravellós cine del Teatro Argentino, edifici emblemàtic i que ara podria ser l'orgull d'Andratx. Amb pel·lícules de vaquers on sempre guanyaven els bons quan arribava "el Séptimo de Caballeria". Na Magda amb aquella llanterna pel corredor, amunt i avall, enfocant moltes de vegades cap on no havia d'haver enfocat. El NODO, o noticiario documental, amb les notícies de feia dos o tres mesos. Aquelles aturades de projecció de pel·lícula, llums enceses, i el sermó per l'altaveu que ens feia l'amo en Biel intentant posar un poc d'ordre quan la cosa ja havia passat de mare, i amb amenaces que mai es complien. Ses coquetes de crema amb molta de canyella dels descansos entre pel·lícula i pel·lícula, servides al bar per madò Magdalena. Sonava el timbre i tothom altra vegada per endins i sense fer renou. A platea i als palcos s'asseia la gent amb mes seny, al primer pis i al galliner la gent de soroll i els que l'amo en Biel havia castigat la setmana d'abans. Jo era del grup dels qui tenien seny, però tenc record de qualque vegada veure sa pel·lícula des de la barana del primer pis.

I de festes grosses, tres.

La primera era la celebració de la Setmana Santa. A la televisió i a la ràdio no hi havia programació, només música religiosa, divertiment poc. Processons cada dia de la setmana. Però una destacava damunt les altres, era el

Davallament de la Creu, que es feia al Carrer Major, a dalt de les escales del carrer Via Roma.

Heu de saber que a l'Església d'Andratx hi ha un Sant Crist articulat, els braços es recullen als costats. El Davallament consistia en que la Creu amb el Sant Crist crucificat es baixava de l'Església en processó pel Carrer Major fins a arribar a l'altura de les escales del carrer Via Roma, just enfrente de sa tenda Es Saldos, i allà es feia el Davallament. Sa gent esperava ocupant tot el carrer Via Roma. La cantonada de Via Roma amb el carrer Pedro Ferrer era un solar tancat amb una paret. Aquest any hi havia una gentada, i moltes de persones pujades a la paret.

Idò bé, a les fosques, amb un silenci absolut i només amb la il·luminació de les veles, primer es va abaixar el braç dret, després l'altra, però quan el braç esquerre va tocar el costat del Crist, la paret de sobte es va esfondrar. Els que estaven sobre la paret varen caure i les peces de marès pel damunt de les persones. Crits, plors, laments, un desastre i una perjudicada molt important, la nostra comara, la senyora Catalina, amb un braç trencat.

Uns veren el fet succeït com un miracle, altres com un càstig diví, i la majoria com una imprudència majúscula. No hi hagué mes Davallaments, va ser el darrer.

La primera festa de bulla era San Antoni Abat, Sant Antoni dels ases, el 17 de gener. Beneïdes de cavalls, ases, someres, muls, ovelles, gallines, i de qualsevol animal de pèl i de ploma, diu el cançoner. El carrer Major ple de gent i de bèsties de tota casta que esperaven ser beneïdes, carros plens de joves amb ganes de festa que els havien endomassat amb tot el que havien trobat. Fins i tot un any em beneïren a mi, pujat damunt un preciós cavall de cartó, coses de ma mare.

Però festa grossa, grossa, la més esperada, Sant Pere. El carrer Major s'omplia de paperines i avellaneres. Tothom treia la seva millor roba, però no importava, quan havies passat per davant d'un d'aquells rotlos de dones majors que s'asseien al carrer prenent la fresca, ja es preocupaven elles de fer-te un bon traje. Tots els cafès s'omplien de gent, i

venga palos amb sífó, variats, olives rellenes i gelats d'ametlla, per mullar quartos i ensaïmades, després de dinar un bon carajillo. Carreres a peu al carrer General Franco, des de C'an Rafel Monja fins a davant del Cine. Als darrers anys, a la Plaça de España, va començar a muntar la Caseta de Tiro Piqueras, tot un clàssic a partir de llavors, les festes començaven quan ell arribava.

Però la bulla més forta era el dia del Sant, a la plaça de Sant Pere, avui Plaça de Miguel Moner. Al vespre hi havia ball i venien fins i tot orquestres de Palma, les cançons que sonaven eren pasdobles i boleros. Era el temps d'Antonio Machín, Bonet de San Pedro, Nat King Cole. Si l'orquestra era brusquera tocava alguna cançó d'un grup nou, els Beatles, uns joves amb uns cabells molt llargs i que no els entenien de res quan cantaven; res en dos dies no els coneixerà ningú!, deia la gent gran.

Tot el que vos estic contant es desenvolupava dins un espai molt reduït, molts haureu endevinat quin era. Era la part alta i el motor del poble, el meu estimat Carrer Major. Limitat pels seus quatre costats per la Plaza Pou i pel carrer Libertad, pel Barri de Sa Planeta i des Pou Amunt, i pel carrer de García Ruiz, anys més tard d'Antoni Calafell.

Dins aquest territori es contenien tots els poders del poble, el terrenal, el diví, gran part del poder financer i amb el permís de l'amo en Joan de S'Almudaina, també l'econòmic.

Per un costat la Cúria, per l'altra l'Església i Es Crèdit; i enmig gran quantitat de negocis, tendes, bars, i sobretot molta vida al carrer.

Per entendre el que suposava viure a devora el Carrer Major, farem junts, si em permeteu, un petit exercici. Figurau-vos que és un dia qualsevol del mes de novembre d'un any de la darrera de la dècada dels anys 60. Ma mare m'ha encomanat que després de sortir de l'Escola Graduada, he de passar per sa botiga de Ca Na Moixa, ha encarregat dos enfilois de botifarrons. Madò Joana ja ho sap i els té preparats.

Per fer el camí ens ajudarem de les dades del "Padrón de Arbitrios Municipales correspondientes a la industria y al comercio del Ayun-

tamiento de Andratx", ens servirà de guia. Els més grans poden tancar els ulls i recordar.

Començam la passejada. Després de sortir de l'Escola Graduada giram a la dreta. Hem entrat al carrer d'Antonio Mulet, al fons del carrer hem deixat Sa Sarradora d'en Monserat Roca. Passam per davant de sa fàbrica de gaseosas de Miguel Bonet Rosselló (Sa fàbrica des sífons) i pel Collet Roig entram a la Plaça Pou.

Just entrar, a la dreta trobam la carniceria de Catalina Grau Seguí "Carnisseria Morla", aferrat "Es Crèdit" Banco de Crédito Balear, i es Café Cubano de Guillermo Alemany Enseñat "Guiem Pereta", conegut també per Café de la Penya. Per una porta que dona a un anexe del bar la barberia de Antonio Calafell "des Serralet". A l'altra costat de sa plaça la Tienda de comestibles de Jaime Enseñat Alemany "Sa Botiga Nova". Si algú es vol refrescar, de s'abeurador surt aigua clara i fresqueta.

Ja som al Carrer Major, davant nostre i just començar trobam el Colmado de Antonio Castell Alemany "Colmado Castell". A la nostra esquena deixam la Vicaria, la Rectoria, i l'Església de Santa Maria d'Andratx, i a dalt de tot el Cementeri.

Convé no perdre temps, es tard i vol ploure. El carrer Major és ple de negocis: Tienda de comestibles de Jaime Moner Salvà "Ca na Llonguera". Carniceria de Magdalena Juan Colomar. Zapateria de Pedro Juan Borrás "Es sabater". Fusteria d'en Clota. Herreria de Guillermo Pujol Pujol (d'en Guiem Juvera). Fonda de Pablo Cantarellas Noguera (Ca'n Pau Tirra). Bodega de Francisco Castillo Quintana (Bodega la Unión). Sabateria i espardenyeria Xamena de Margarita Xamena Enseñat. Casa de huéspedes de Rafael Beltrán Bibiloni (Ca na Miquela). Tienda de arreglo de bicicletas y motorinos Bartolomé Calafell (Calet). Tienda de Saldos y Tejidos de Maria Cañellas Ferrer "Es Saldos". Merceria de Juana Ferrer Mandilego "Ca na Vidala". Carniceria Pedro Bonnin Alemany "C'an Pataquén". Panaderia de Sebastià Mateu Pujol. Cafe-bar de Matias Palmer Pujol "C'an Molinera". Horno de Guillermo Ferrà Vich (Guiem Saca o Forn de Sa Balandra). Tejidos Juana Ana Alemany

Alemanys "C'an Confit". Peluqueria Sebastià Mateu Pujol i anys més tard Peluqueria de na Margarita Des telefono. Estanco de Maria Moner Valent (de C'as Rellotger). Carniceria Rafael Beltrán Bibiloni "Rafel carnisser".

Hem arribat a La Cùria i ja som a la Plaça Miguel Moner "Plaça de Sant Pere", just davant sa Barberia d'en Tem Paciència, a la dreta, Café C'an Gasparoto de Juan Bisbal Pons. Tienda de comestibles de Maria Vicens Bosch (d'en Julià des Goxet). la Hermandad Sindical "Es Sindicat" fent feina hi trobam a en Rafel Texedora "Ja està dit". A l'altre costat de sa Plaça, l'imponent edifici de l'antic Casino Ate-neo cultural y centro recreativo.

Començam la baixada del carrer Libertad, hem arribat a sa botiga-carnisseria de Juan Pujol Pujol "Ca na Moixa", al davant i amb el número 1 la barberia de Antelmo Terrades "En Tem des Racó", i a la dreta el Horno de Jaime Alemany Massot "Forn de la Palmera", al final del carrer el Horno de Margarita Obrador Rosselló "Forn de s'Hostal".

A la passejada hem pogut contat trenta-tres negocis.

Amb els botifarrons que ens tenia preparats madò Joana ens anam cap a ca nostra, ma mare ja els passarà demà a pagar.

Però és que també hi havia activitats molt variades, cosidors i cosidores com na Carme Boguina o Ca's Sastre. I als carrers de Garcia Ruiz i Jaime Ferrer, trobam sa botiga de Son Bosch. Es taller d'en Miquel Mateu "Es Celler", es meu tio. Es Salón Recreo (ell tot sol donaria per un pregó doble i una pel·lícula d'en Pedro Almodovar). Gestoria de Gaspar Alemany Ferrer. Pescaderia familia Lorente "La Murciana". Fontaneria de Bartolomé Dolç. Almacén de cal de Maria Ximelis, Merceria de Juana Alemany Juan "Madò Begeta". Lecheria Creixell, Muebles Casado, i per a mi el millor de tots, la Papeleria e Imprenta Calafell, els horabaixes que vaig passar assegut a aquella cadira de corda, a un costat del taulell, llegint tots els tebeos que volia, amb el consentiment de madó Francisca i de l'amo en Tomeu, m'ho passava de bé llegint a Pulgarcito, a Rompetechos, a Mortadelo y Filemón, La 13 Rue del Percebe.

Ja podeu obrir els ulls i tornar a la realitat.

¿Vltros creis que amb tot aquest entreteniment al carrer, un nin es podia avorrir? Només sortir de casa i passejar pel carrer Major era com avui en dia, per un nin o nina, anar al FAN. Teníem tot el que podíem desitjar, i a més podíem passejar tots sols, sense perill de cap classe.

De cadascun d'aquests negocis depenia una família, que vivia en el mateix Carrer Major, ja que el seu negoci, quasi sempre, estava dins de la mateixa vivenda familiar. Torn a repetir, el carrer sempre ple de gent que anava i venia, de nins, de renou, de discussions, a vegades de baralles i de moltíssima vida.

A tots els que he anomenat, i perdó si m'he oblidat d'algú, el meu homenatge i reconeixement per la feina feta. Ells i la resta dels comerciants i habitants del poble varen fer l'Andratx del qual ara disfrutem.

Des dels anys noranta els grans centres comercials varen anar substituint els petits negocis, es varen anar tancant, en el cas del Carrer Major també els habitatges dels propietaris, quedant només desolació i tristesa. El mateix de llavors està passant avui dia a les grans ciutats.

Hauríem de protegir les senyes i els llocs que ens identifiquen i ens diferencien com a poble, no deixar que el que tenim, fet amb la feina i l'esforç de moltes de generacions, es faci malbé. Ojalà tot el que "ERA" pogués tornar a ser un "ÉS"; però no permetre de cap de les maneres que el que ara "ÉS" es torni un "ERA".

Moltes gràcies per assistir a l'acte i moltes més per escoltar-me.

Molts d'anys a tots, i a gaudir de les festes.

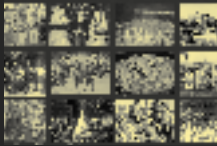
VISCA ANDRATX I VISCA SANT PERE.

Andratx, 26 juny 2023.

Manuel Rodríguez Barceló.

NITS A LA FRESCA

ANDRATX 2024

**7 JULIOL
A LES 22H**

REVETLLES, ESTAMPES DE
DOTZE FESTES POPULARS
MALLORQUINES
◆ CLAстра CASTELL SON MAS

**11 JULIOL
A LES 22H**

NIT HAVANERES:
CORAL MUNICIPAL ANDRATX I
VEUS DE PONENT
◆ FAR PETIT PORT D'ANDRATX

**18 JULIOL
A LES 22H**

CAP-PELA 30 ANYS
◆ CLAстра CASTELL SON MAS

**28 JULIOL
A LES 22H**

DIEGO PORCHILE TRIO
& LILLY SANTON
◆ CALA FONOLL

**4 AGOST
A LES 22H**

SUMSHINE: ANTÒNIA FERRÀ
◆ FAR PETIT PORT D'ANDRATX

**8 AGOST
A LES 22H**

NATXO TARRES & THE WIRELESS
TRIBUT BOB MARLEY
◆ PLATJA DE SANT ELM

**22 AGOST
A LES 22H**

BRUNO SOTOS & FRIENDS
◆ CLAстра CASTELL SON MAS

**29 AGOST
A LES 22H**

PÈL DE GALL
◆ PLAÇA DE S'ARRACÓ

ENTRADES GRATUÏTES
No cal reservar entrades

Ajuntament
d'Andratx
CULTURA

MÉS INFORMACIÓ AL MAIL
cultura@andratx.es